

นิทานสุภาษิตจีน (57)

成语故事 (五十七)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในครั้งนี้คือ 朝秦暮楚 (zhāo qín mù chǔ จาฉิน มู่ฉู่) ตอนเช้าญาติกับรัฐฉินตกเย็นญาติกับรัฐฉู่ โดยคำว่า 朝 (zhāo จา) แปลว่า เช้าตรู่ 秦 (Qín ฉิน) แปลว่า รัฐฉิน 暮 (mù มู่) แปลว่า พลบค่ำ และ 楚 (Chǔ ฉู่) แปลว่า รัฐฉู่ เมื่อแปลรวมกันมีความหมายสื่อไปในด้านลบมากกว่า เช่น กลับกลอก เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา เอาแน่นอนไม่ได้ หลายใจ เจ้าชู้ เป็นต้น ส่วนในนิทานสุภาษิตจีนนี้ จะเหมือนหรือต่างกันอย่างไรนั้น มีเรื่องเล่าว่า

ในยุคราชวงศ์โจวตะวันออก 东汉/東漢 (Dōng Hàn ตง ฮั่น) เป็นยุคแห่งการศึกษาสงครามยาวนานหลายร้อยปี เรียกว่ายุคจันกั๋วหรือยุครัฐศึก ในตอนแรกเริ่มของยุคจันแตกแยกเป็นรัฐเล็กกรัฐน้อยนับไม่ถ้วน กาลเวลาผ่านไปจึงค่อยๆ หลอมรวมตัวกันขึ้นมาใหม่ จนสุดท้ายเหลือเพียงเจ็ดรัฐเท่านั้น นิทานของเราเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่จะเหลือเจ็ดรัฐนี้พอดี ในเวลานั้นมีรัฐที่เข้มแข็งสองรัฐ รัฐหนึ่งอยู่ทางเหนือเรียกว่ารัฐฉิน 秦国/秦國 (Qín Guó ฉิน กั๋ว) รัฐหนึ่งอยู่ทางใต้ เรียกว่ารัฐฉู่ 楚国/楚國 (Chǔ Guó ฉู่ กั๋ว) ทั้งสองรัฐที่ใหญ่ต่างรบกันมาครั้งไม่ถ้วน และขยายอาณาบริเวณของรัฐไปไม่หยุดหย่อน ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เหล่ารัฐเล็กกรัฐน้อยทั้งหลาย เพราะครั้งจะสู้ศึกก็สู้ไม่ไหว ครั้นจะไม่สู้ก็ต้องถูกสองรัฐนี้กลืนกินเป็นแน่แท้ แม้อยู่ในภาวะหลังพิงฝา แต่ก็ยังมีหลายรัฐตัดสินใจสู้กับรัฐฉินหรือรัฐฉู่ แต่ก็เป็นไปตามคาด สุดท้ายรัฐเล็กเหล่านั้นก็ถูกตีแตก และถูกครอบครองเบ็ดเสร็จ

ที่มาภาพ (<http://image.baidu.com/search>)

朝秦暮楚